

وجوه افتراق عقد معلق و عقد مشروط

از لحاظ ماهیت، شرایط و آثار

(تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۰۷/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۱۲/۱۸)

محمد رضا شرافت پیمان^۱

استادیار گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندر انزلی، گیلان، ایران

فرزانه نیکفر جام^۲

کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندر انزلی، گیلان، ایران

چکیده

مابین مفهوم تعلیق و مفهوم شرط در معنای اخص آن تفاوت اساسی وجود دارد. تعلیق، موقوف و وابسته کردن عقد به امری دیگر است، به طوری که پیش از تحقق امر معلق علیه، عقدی به وجود نمی آید، در صورتی که شرط امر فرعی متصل به عقد است که تشکیل عقد متوقف بر آن امر فرعی نیست بلکه عقد در زمان انشا محقق می گردد و شرط یا آثار آن را نیز با خود به وجود می آورد. به نظر می رسد که استفاده از کلمه شرط به جای تعلیق خلاف اصطلاح تخصصی است. اینکه اراده طرفی در انشاء یا منشاء بوده است برای تعیین وضعیت عقد اهمیت اساسی دارد. نیت طرفین از قرائن و شواهد و بطور معمولی از الفاظ و کلماتی که هنگام اظهار خواسته خود به کار به می برند، دانسته می شود اما هرگاه در مورد اختلاف بین طرفین، از لفظ یا قرائن دیگر نوع تعلیق مشخص نباشد این سؤال مطرح است که تعلیق را از حیث وضعیت عقد باید به چه نوع تعلیقی حمل کنیم.

واژگان کلیدی: عقد معلق، عقد مشروط، وجوه افتراق